

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl při hlavním líčení konaném dne 9. prosince 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Štěpána Jirounka a přísedících Antonína Jirase a Václava Bečváře,

t a k t o :

obžalovaná

D ■ K ■ ,

narozená [REDACTED] v Kladně, stájnice v Jezdeckém centru Kralovický Dvůr s. r. o., trvale bytem

je vinná, že

1. od 1. 6. 2020 do 27. 8. 2020 v [REDAKCE], okres Kladno, v uzavřeném prostoru a pastvině v [REDAKCE] ulici a v ulici [REDAKCE], jako chovatelka koní vědomě nezabezpečila nejméně 7 zvířatům, koním a poníkům řádný přístřešek a výběh bez suti, neobstarávala jim dostatek krmiva a vody, ve stájích nezabezpečila vodu ve žlabech, což vedlo k podvýživě koní a ohrožení jejich života,
2. v přesně nezjištěné době od 2. 6. 2020 do 26. 7. 2020 v [REDAKCE], okres Kladno, v [REDAKCE] ulici a v ulici [REDAKCE], jako chovatelka koní, ačkoliv si byla vědoma, že je kobyla Anett ve

schváceném stavu v důsledku nedostatečné výživy, ponechala kobyly Anett bez řádné veterinární péče po dobu několika dnů, v důsledku čehož se zhoršil zdravotní stav kobyly Anett natolik, že ulehla a následně musela být utracena,

tedy

jednak pod bodem 1. chovala větší počet zvířat v nevhodných podmínkách a tím ohrozila jejich život a způsobila jim značné útrapy,

jednak pod bodem 2. týrala zvíře trýznivým způsobem a způsobila takovým činem týranému zvířeti smrt,

čímž spáchala

jednak pod bodem 1. přečin chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 trestního zákoníku,

jednak pod bodem 2. zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 3 trestního zákoníku, ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 74a odst. 1 trestního zákoníku se dále obžalované ukládá trest zákazu držení a chovu zvířat spočívající v zákazu držení, chovu a péče o koně v trvání 2 (dvou) let.

O d ů v o d n ě n í :

1)Na základě provedeního dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav tak, jak je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud vycházel především z výpovědi obžalované D. K. a jejího částečného prohlášení viny, výpovědi svědků Ing. P. M., P. B., K. M., I. H., A. F., K. D., A. Š., P. B., Z. K., V. A., D. T. a dále pak z listinných důkazů, zejména zpráv z provedených kontrol v předmětném chovu, fotodokumentace, protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, odborných vyjádření a rozhodnutí o přestupcích ve vztahu k odsouzené.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Š.

2) Obžalovaná D. K. nejprve, pokud jde o bod 1 obžaloby, prohlásila ve vztahu k bodu 1) vinu, a následně k věci vypověděla, že k bodu jedna se již nechce vyjadřovat, je to dané. Problémem bylo, že její pozemek, kde měla koně, byl dlouhodobě napadán lidmi, kteří porušovali ohradníky, poškozovali zámky, ničili stavby na pozemku, což opakovaně řešila na policii. Konec díky tomu opakovaně utíkali z pozemku, který byl jinak řádně zabezpečený. Díky tomu si pronajala předmětný statek, kam musela své koně ustájit. Pak nastaly problémy v souvislosti s Covidem, a proto se rozhodla, že začne koně odprodávat. Jenomže 20 koní nelze prodat za měsíc. Některé koně se podařilo odprodat a ostatní koně chtěla někde nechat dožít. Nakonec se to podařilo s tím, že posledního koně má obžalovaná ustájeného v komerční stáji a měsíčně za něj platí. Když byli koně na původním pozemku, byli zabezpečeni dostatečně, ale pořád tam někdo škodil, a tak se rozhodli, že koně musí být pod neustálým dozorem, někde v zastavěné oblasti. To se táhlo asi dva roky a pak už museli začít řešit snižování stavu koní. Konec se tedy přestěhovali k do pronajatého areálu v ulici, ačkoliv měla svůj pozemek vhodný k chovu koní. Pozemek na statku nebyl tak velký, a tak koně vodili třeba na dva tři dny na její pozemek, kde byla tráva, nicméně hned běhali po vsi. Takže koně měli postupem času k dispozici jenom zahradu u statku, která nebyla dostatečná. Nebylo to vhodné pro stádo, ale snažila se je rozprodat, což se podařilo někdy v září, kdy už měla jenom jednoho koně, a opustili statek. V tu dobu se o koně starali jako spolek, kdy byly rozepsané služby a staralo se o koně více lidí. Konec krmili dvakrát denně, u koní vždy někdo byl. Na noc chodili domů, když bylo deštivo, přes den chodili do otevřené stáje, nebyly tam boxy. Všechny koně byli psané na ni. Od února 2020 určité na koních pozorovala změny, ale platila omezení v souvislosti s Covidem, která jí hodně svazovala. Neměli dostatek lidí a věděli, že budou muset stáj zrušit a koně systematicky rozprodat. Nejprve se rušili chovné koně a následně jezdecké. Koním chyběl původní režim, začala jim ubývat svalová hmota. Konec měla přibližně 15 let a měli odpovídající péči, ale covidové období pro ni bylo velmi těžké. Minimálně dvakrát denně byli koně napájeni, ke žlabům měli přístup. Je pravdou, že měli k dispozici dešťovou vodu, ale podle ní není problém. Na vodu měli velké nádrže, kde se voda shromažďovala. Dále jí bratr vždy dával osmísticovou cisternu, když byli koně ve výběhu. Konec byli napájeni v intervalech, dvakrát denně. Stejně tak krmení měli k dispozici dvakrát denně nebo měli pastvu, seno, slámu, nonstop k dispozici. Měli krmení, aby žrali několik hodin. Ale podmínky nebyly vhodné pro tolik koní. V danou chvíli to však nešlo vyřešit jinak. Konec neměli ani pohyb, byli zavření v malém prostoru a neměli svalovou hmotu, což se objevilo ve veterinárních zprávách. Ustájit jinde je nešlo, protože by to nezaplatila. Konec chtěla postupně rozprodat, darovat, rozdat. Podle jejího názoru neměla ani jednoho koně, který by umíral na podvýživu, nebyli v ohrožení života. U lidí, kteří si je brali, hned začali jezdit. O koně se starala ona, paní T. která jí ukradla koně a pak i další, kteří však nechtějí být spojování s kauzou špatné péče o koně. I veterinářka, která se starala o Anetu v době virózy, řekla, že popře, že se o ni starala. Neměla peníze, aby zaplatila další zaměstnance, byla ráda, že se koně nakrmili. Situaci řešila, ale za měsíc se jí podařilo rozprodat třeba jenom dva koně. Kromě Anett nebyli koně ve vážném zdravotním stavu. Jakmile se koně začali inzerovat, tak v březnu či dubnu už tam nebyl žádný. Zbyli dva, o které si řekla veterinářka MUDr. B. Pokud jde o ostatní koně, k Walexii budou asi výhrady, ale ta jí nebyla vrácena v ideálním stavu od kamarádky. Asi se pak nedokázala začlenit do stáda, ale mají i fotky, kde stojí všechny koně u jednoho balíku. Anett si pořizovala, už když byla schvácená s tím, že má nějaký metabolický problém. Takový koně jsou inzulin rezistentní, potřebují stravu bez cukru. Jsou hůře krmitelní, mají tendenci mít nadváhu. U Annet to bylo chronické. Kopyta a jejich stav tomu odpovídal. Za rok a půl se však stav kopyt zlepšoval, ale žádná sláva to nebyla. U Anett se však udělala zásadní chyba, že se po viróze, kterou prodělala v zimě, kdy shodila na váze, pustila na pastvu, což jí rozhodilo. Od té doby to nabralo špatný směr. Volala i doktorce, která se o ní starala, aby jí přijela uspat, ale nechtěla s tím mít nic společného. Řešila to i s výživovým poradcem, dávala se jí řezanka, která se jí dávala bokem od ostatních koní. Bydlela odděleně, měla individuální přístup. Měl se u ní

otestovat Cushingův syndrom, což se neudělalo. Je přesvědčená, že tento syndrom měla. Tento problém řešila určitě nedostatečně. Řešila to úpravou stravy, ale asi už pozdě. Měla oddělený výběh s balíkem, ale byla apatická. Kýbl s řezankou ale snědla vždycky. U krmení ale nebyla vždycky. Asi 4 dny před utracením si už jednou lehla. Asi dvě až tři hodiny jí nechali ležet a pak jí postavili. Byla u toho paní T. Další 4 dny se snažila normálně fungovat. Měla tam k sobě dva poníky. Den před utracením Anettu však neviděla, byl u ní někdo jiný. Když ulehla, jak bylo popsáno výše, tak veterinářku nevolala. Veterinářku B. volala až ve chvíli, kdy jí její veterinářka řekla, že s tím nechce mít nic společného. Anett řešili skoro denně, pořád řešili, jestli se bude měnit něco na tom stravování. K. M. jí určitě říkala, že by se měla Anett utratit, protože na to má jiný náhled. U schvácených koní se stává, že ulehnou. U Anett toho bylo tolik, že jí přišlo rozumnější, než dávat možná statisíce za léčbu, jí nechat uspat. Uspání bylo na její popud. Lidé, kteří u toho byli přítomni, se veterinářky ptali, zda má ještě smysl něco jiného, ale tato odpovídala, že ne. Za roky péče o koně několikrát podstupovala drahou léčbu s koněm. Když uviděla Anett podruhé ulehnout, tak rozhodla, že jí zvedat nebudou. Přišla v devět ráno, den před tím u Anett nebyla, a Anett už ležela. Vyhrabala si pod sebou díru, z níž nebyla schopna vstát. Těžko říci, kdy ulehla, někdy od večerního krmení do rána. Nejprve volala veterinářce, která se o ní starala (nechtěla však sdělit její jméno) a pak až MUDr. B. Naposledy s touto veterinářkou, jejíž jméno nechtěla sdělit, mluvila asi 2 týdny až měsíc zpátky. Mohla pro Anettu určitě udělat víc v tom smyslu, že by jí nechala otestovat na shora zmíněný syndrom a samozřejmě jí mohla utratit dříve, než se dostala do takového stavu. Zdravotní péče mohla být určitě lepší. Kontroly k ní chodily pravidelně.

3) Svědek Ing. P. M. vypověděl, že poprvé se setkal s obžalovanou, když dělal v ještě jako místostarosta, protože řešil útky koní obžalované. Vždy se s obžalovanou bez problému domluvili. Když nezvedal telefon, musela se přivolat policie. Útky byly opakované, koně chodili všude, bylo to nebezpečné. To popudilo i lidi, kteří začali vystupovat agresivně a začali si stěžovat. Obžalované se snažil pomoci, ona se nesnažila nic skrývat, povolila mu učinit si záznamy. Po jednom úniku, když koně zavedli zpátky a chtěli se už rozejít, zahlédli v dálce, jak se něco pohnulo na zemi. Všichni se tam šli podívat a zjistili, že tam leží na zemi bezvládná Anetta, přičemž bylo vidět, že na tom není zdravotně dobře. Proto zavolał policii s tím, že je u zvířete, které vykazuje znaky týrání. Obžalovaná přivolala veterinářku MUDr. B., která konstatovala, že stav koně je na utracení a koně uspala. Není chovatelem koní, ale z toho co viděl, co poslouchal od ostatních chovatelů, tak dospěl k závěru, že chov koní není v dobrém stavu. Koně opakovaně neměli vodu, kdykoliv se vyvedli ven, tak se vrhli k balíku slámy, byli hladoví a žízňiví. Ale snad jenom jednou tam neviděl žádný balík slámy. Otázka je, zda ten balík slámy byl pro šest koní dostatečný. Koním byla vidět žebra. Když byli v ohradníkách s drátem, tak se natahovali přes drát pro trávu. Veterinární zpráva konstatovala, že je tam dlouhodobě špatné zacházení a že tento stav není ze dne na den, hovořili i o podvýživě. Pokud šlo o zajištění koní, pak ohradníky byly zajištěny pouze drátem, ostatní chovatelé to měli zajištěno mnohem lépe. Zajištění provedené obžalovanou nebylo z jeho pohledu dostatečně pevné. Chodil se tam koukat každý týden, celkově tam mohl být tam 15x. Z venku koukal, zda mají koně co žrát, zda mají vodu a zjistil, co uváděl shora. Je pravdou, že však někdo obžalované opakovaně přestřihával ohradníky, o čemž se dozvěděl i od ostatních. V hospodě byl dokonce svědkem toho, že se hovořilo o tom, že budou ohradníky přestřihávat, dokud koně nezmizí. K útekům koní ale podle jeho názoru docházelo i bez poškození ohradníku. Z jeho pohledu nebylo o koně postaráno dostatečně, koně byli podvyživení. Poté, co našli Anettu, se rozjela akce, kdy oslovili odbor životního prostředí a začali řešit stav chovu, proběhlo několik kontrol. Ustájení však bylo pořád stejné, i poté inspekci. Ve výběhu byla špína, exkrementy, zvířata po tom chodila, byla to vysoká vrstva. Kontroly říkaly, že tam není žádná podestýlka. Suť byla ve výběhu, byl to bordel zarostlý lebedou. Anetta ležela bokem od ostatních koní, nikdo u ní nebyl. Byla kost a kůže, ležela na boku, občas zahrabala nohama, ale jinak už jen hýbala hlavou.

4) MUDr. P. B. vypověděla, že k obžalované jezdila jako veterinářka skoro 10 let, ale poslední návštěva byla v roce 2018, kdy tam utráceli koně s ucpaným jícnem. Do té doby se občas stalo, že někteří koně občas nebyli v dobrém stavu, ale bylo to jen nárazové a vždy obžalovaná veterináře volala, i když to nebylo úplně včas. Každopádně koně nebyli bez pomoci. Zachraňovalo se hříbě, což stálo velké peníze, nicméně kdyby se zavolalo dříve, tak by to do toho stavu možná nedospělo. Přestala tam jezdit, protože neměly srovnané závazky za veterinární péči a obžalovaná se jí začala vyhýbat. Část dluhů se ale urovnaly tím, že jí obžalovaná přenechala kobyliku s hříbětem. Po roce 2018 tam byla jenom nárazově, ale z doslechu věděla, že koně nejsou v dobrém stavu, zřejmě docházely peníze. Řešily se tam dva těžké případy, kdy koním byla asi pozdě poskytnuta odborná péče, to bylo asi v období 2019 - 2020, přičemž k tomu došlo předtím, než byla přizvána k tomu nešťastnému případu. Důvod, proč nebyl k Anettě zavolán včas veterinář, byl asi nedostatečná podpora tatínka, který skončil a také nedostatek finančních prostředků. Pak si asi také obžalovaná myslela, že už to nemá cenu, zachraňovat Anettu. Když mluvila s kolegy, tak nevěděla o nikom, kdo by Anettu ošetřoval. K Anettě jí zavolala obžalovaná, přičemž k tomuto přistoupila až poté, co vedle ní stál starosta. Byla v katastrofickém stavu, kostra potažená kůží, která nebyla schopna se zvednout a měla pod sebou vyhrabaný dolík, který nevyhrabala, předpokládala za noc. Může se stát, že kůň při chronickém onemocnění může zhubnout, ale pak by měl být pod neustálou veterinární kontrolou a nikdy by nezhubnul do takového stavu. Každý majitel by to řešil včas, a pokud by nastal stav, že by došlo k neřešitelné situaci, pak by se kůň uspal. Nedošlo by to do toho stavu, že by kůň nezůstal bez pomoci, napospas. I ona sama byla překvapená, když toho koně viděla. Nečekala, že by to mohlo dojít do takového stavu. Přibližně rok předtím viděla Anettu v docela dobrém stavu. S postupem času ale z fotek viděla, že není v pořádku. Věděla o Anettě, že je schvácená, ale když jí viděla pod sedlem, tak šla dobře, asi neměla nějaké omezení. U schváceného koně se s krmením musí opatrně, nicméně to neznamená, že kůň bude vychrtlý. Kůň by měl být v adekvátním výživovém stavu, přičemž Anetta měla do tohoto stavu daleko. Pokud by Anettě byla poskytnuta péče, nikdy by se nedostala do takového stavu. Anetta ležela na hnoji s vyhrabanou hlínou, bez vody, bez sena, bez krmení. Další koně nebyli vyloženi hubení, ale všichni byli pohublější. Ani jeden z těch koní nebyl v super kondici. Koně by asi neodebrala, ale upozornila by na to, že je třeba změnit krmení, zajistit dostatek vody. V takovém stavu, v jakém byla Anetta, ještě žádného koně neviděla. Normální majitel by to nenechal zajít do takového stavu. Měla zavolat veterináře. Pokud obžalovaná uvedla, že se Anetta 4 dny předtím nezvedla, tak měl být samozřejmě zavolán veterinář, měl být zavolán daleko dříve. Nemůže se stát, že zvíře dojde bez pomoci do takového stavu. V areálu byl balík sena, ale byl stranou, byl neotevřený a bylo vidět, že koně k němu nemají přístup. Balík by byl ožraný a kolem by byl trus. Seno asi dostávali, ale v malé míře. Koně by měli mít stálý přístup k vodě a s tím obžalovaná bojovala, protože když tam jezdila, tak se stávalo, že nádoby na vodu byly prázdné. Stačilo by asi málo, aby obžalovaná něco změnila a chov by byl v pořádku. Když se pomine Anetta, tak koně nebyli v ohrožení, ale nebylo to to, co by si představovala. Nebyla to adekvátní péče o zvířata. Anetta neměla žádnou individuální péči, kterou potřebovala. Ostatní koně asi dostávali nějakou péči, ale ta nebyla dostatečná. Problém byl v chodu určitě ten, když bylo třeba nějaké individuální péče. Stav Anett podle ní nenastal ze dne na den, stejně tak podle ní tam Anetta ležela déle než jeden den, ale těžko říci. V těch prostorách, kde koně byli, to vůči nim nebylo fér. Kdyby byl ten kůň v trochu lepším stavu, tak by se ho pokusili zachránit, ale takto bylo lepší ho utratit.

5) Svědkyně K. M. vypověděla, že u obžalované začínala jako jezdecká žákyně. Když u ní byla, tak nezaznamenala žádný problém, ale pak měla svého koně, odešla, to bylo v roce 2015, a pak někdy v letech 2019 - 2020 se dozvíдалa o problémech. Že koně nemají seno, vodu, nicméně podle fotek koně nevypadali tak špatně. Pak se obžalovaná přestěhovala do dolní stáje, bývalého kravína a v tu dobu to začalo být horší, začalo jí psát více lidí o problémech.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Š.

Podávala podnět na Krajskou veterinární správu, aby proběhla kontrola. Pak podávala podnět ještě jednou, neboť se dozvěděla o mrtvém poníkovi. Došla jí odpověď, že se obžalovaná dopouští přestupku. Pak jí 26.7. volal pan H. [REDACTED], že tam našel hrozně hubeného Haflinga (Anett), aby přijela. Když dorazila, viděla hrozně hubeného koně, proto byla na místo přivolána MUDr. B. [REDACTED], která kobyly uspala. Obžalovaná řekla, že udělala obrovskou chybu, že pokud byl kůň nemocný, měl být uspán již daleko dříve, a nemělo to dojít do takového stavu. Nikdy neměla dopustit, aby ta kobyla zůstala nedůstojně ležet a nemohla se zvednout. Z ostatních koní byla v horším stavu pouze Walexie, ostatní koně byli pohubřejší, ale úplně vychrtlí to ne. Nebyli v ohrožení života. V den, kdy umírala Anett, se byla podívat ve stájích, ale krmivo tam neviděla, nicméně byla tam v poledne a to už mohli mít krmivo snědené.

6) Svědkyně I. [REDACTED] H. [REDACTED] vypověděla, že si u obžalované v roce 2018 ustájila poníka, přičemž v září 2020 si všimla, že tam nebylo něco v pořádku. Koně strádali, svému poníkovi vozili vodu i jídlo. Lidé tam už nechtěli mít ustájené koně. Koně chtěli odvést, ale obžalovaná jim nechtěla dát průkaz, pak zjistila, že kůň není zaregistrován. Pak tam našli svého poníka pokousaného, kapala z něj krev. Obžalovaná jí říkala, že je vše v pohodě, že volala MUDr. B. [REDACTED] ale ta o ničem nevěděla. Obžalovaná lhala. Poslední měsíce si všimla, že koně hubnou, nebyla tam voda. Pak si všimla i mrtvého poníka, který tam byl zaházený.

7) Svědkyně A. [REDACTED] F. [REDACTED] vypověděla, že obžalovanou zná pouze přes prodej koně. Prodávala jí koně Anettu, která byla schvácená, ale jinak byla v pohodě. Obžalovaná jí pak posílala fotky a kůň vypadal dobře. Pak jí F. [REDACTED] B. [REDACTED] říkal, že kobyla hodně zhubla, že se mu to nelíbí. Dali návrh, že kobyly odkoupí, to bylo tak 4 - 5 měsíců před utrácením. Pak jí až MUDr. B. [REDACTED] posílala fotky, kdy jí utrácela. Když viděla fotku, tak se divila, že to takto dopadlo.

8) Svědek P. [REDACTED] B. [REDACTED] vypověděl, že se zná s A. [REDACTED] F. [REDACTED] i s obžalovanou, protože obě chovají koně. F. [REDACTED] měla kobyly Anett, která trpěla na schvácení kopyt a u něho byla na pastvinách. Poté Anetta odjela k obžalované, přičemž byla v dobrém stavu. Pak mu sousedka obžalované pořád psala, že je kobyla ve špatném stavu. Psal obžalované, že by si vzal kobyly zpět, byl se na ni i podívat, byla v hrozném stavu, ale obžalované to odmítla. Kobyla byla hrozně hubená. Její stav určitě vyžadoval odbornou péči. Pak se dozvěděl, že kůň umřel. Podle něj obžalovaná přecenila své síly.

9) Svědkyně Z. [REDACTED] K. [REDACTED] vypověděla, že se s obžalovanou seznámila v roce 2016 a v roce 2017 se jí zeptala, zda u ní dcera může jezdit. Z počátku tomu moc nerozuměla, ale jak do chovu koní pronikala, zjistila, že tam byly problémy. Koně měli jenom slámu, ne seno a hlavně neměli často vodu. Byly tam problémy s jednotlivými koňmi. Obžalovaná tam nechala koně s ucpaným jícnem, dlouho tam leželo mrtvé hříbě a kobyla Anetta skončila mrtvá, podvyživená, přestože si ji obžalovaná pořídila krásnou. Všichni, kdo byli u obžalované, si stěžovali, jak to tam vypadalo. Podávali se i podněty ke Krajské veterinární stanici. Když se o to dříve staral tatínek obžalované, tak to tam bylo krásné, ale pak to bylo rok od roku horší. Obžalovaná bere zvířata jako stroje, zanedbává je. Svěho koně, kterého měli u obžalované ustájeného, raději dala jinam, hodně zhubnul. Její doktorka jí pak říkala, že byla péče o něj zanedbaná.

10) Svědkyně K. [REDACTED] D. [REDACTED] vypověděla, že obžalovanou zná od malička, kdy se společně chodily starat o koně. U obžalované pak do roku 2015 jezdila a chodila i vypomáhat. V době, kdy tam chodila, byli koně řádně živeni. Do loňského července 2020 občas pomáhala i zahnat koně, když tito utekli. Z doslechu se dozvěděla, že se obžalovaná o koně špatně stará. Zpočátku si to nechtěla připustit, ale když se účastnila zahrnutí koní do ohrady, tak se přesvědčila, že jsou koně pohublí. Nevím, proč neměli koně odpovídající péči, protože pro obžalovanou byli koně na prvním místě.

11) Svědkyně A ■■■■■ Š ■■■■■ vypověděla, že obžalovanou poznala v roce 2016, přičemž obžalovaná začala využívat v roce 2019 jejich jízďárnu. Všimla si špatného výživového stavu koní obžalovaných, mimo jiné i kobyly Anett. Pokaždé, když přivedla obžalovaná nového koně, tak po dvou měsících výživově sešli. U obžalované byla pouze jednou, přičemž si všimla, že koně nemají vhodné podmínky pro chov. U Anetty jako i u ostatních koní si všimla špatného zdravotního stavu. Od ostatních věděla, že koně nemají dostatek sena. Koně obžalované i utíkali, několikrát je pomáhala zahánět. Nabízeli obžalované pomoc, ale tato to vždycky odmítla.

12) Svědkyně D ■■■■■ T ■■■■■ vypověděla, že u obžalované začala jezdit v květnu 2020 a pomáhala i s koňmi. Všimla si, že jsou koně podvyživení a mají nedostatek vody. Vodu proto koním třeba vozila i s domova. Seno objednávala dvakrát i ona sama od pana H ■■■■■, aby měli koně co žrát. Anetta dostávala žrádlo zvlášť do kýble, neměla však přístup k vodě a trávě. Byla ve výběhu, kde byla suť. Jídlo, co dostávala Anetta, jí asi nevyhovovalo, na to obžalovanou upozorňovala. Obžalovaná dávala koním napít jeden den z kýble vody a pak až třeba druhý den zase z kýble. Anetta nakonec ulehla a musela být utracena.

13) Dále soud ve věci provedl listinné důkazy. Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace soud zjistil, v jakých podmínkách jsou koně ustájeni, jaký je jejich vizuální stav a že ve žlabech není voda. Rovněž bylo ohledání o místo, na kterém ležela kobyly Anett s tím, že tato v době ohledání už pouze ležela ve vyhrabané díře a občas kopala kopyty kolem sebe. Ze závěrečné zprávy z chovu obžalované ze dne 17.8.2020, které vypracovala MVDr. V ■■■■■ A ■■■■■, soud zjistil, jací koně jsou v chovu obžalované k danému dni přítomni a jaký je jejich stav včetně podmínek ustájení. V závěru zpracovatelka uvádí, že dle jejího názoru obžalovaná značně zanedbává péči o koně. Všechny její koně jsou objektivně ve špatném zdravotním stavu spočívající v podvýživě, nedostatečné veterinární péči, preventivního očkování, odčervení či úpravy kopyt. Koně byli uvázáni v prostoru stodoly, bez vody, žrádla a dostatečné podestýlky. Když byli jednotlivě vpuštěni do výběhu, byl zde přítomen pouze jeden balík sena zabalený do původní sítě, takže byl zřejmě do výběhu umístěn krátce před kontrolou. Koně se od něj neustále odháněli, silnější odháněli slabší. Jeden balík sena na 6 koní byl nedostatečný. Další balík sena nebyl k dispozici. V prostoru výběhu neměli koně žádnou možnost jiného krmení či pastvy. Jsou tedy plně závislí na dodání krmení chovatelem. V době kontroly byly všechny nádoby určené k pití prázdné a byly doplněny až po vyzvání. Zdravotní stav koní je odrazem přístupu chovatelky. Ve stejném duchu pak i V ■■■■■ A ■■■■■ vypovídala. Ze zprávy Státní veterinární správy ze dne 31.8.2020 včetně fotodokumentace a protokolu o provedení kontroly této instituce soud zjistil, k jakým nedostatkům po kontrolách od roku 2018 do srpna 2020 tato instituce dospěla. Koně byly ustájeny v nevhodném prostředí a neměli přístup k vodě. Součástí této zprávy je i přehled veškerých kontrol provedených u obžalované včetně zjištěných nedostatků a doporučeného postupu ke zjednání nápravy. V závěru zprávy se uvádí, že obžalovaná nejevila žádnou snahu po nápravě, podmínky v chovu se neustále zhoršovaly. Obžalovaná nezlepšila podmínky chovu, neposkytla týraným zvířatům adekvátní péči, je zde předpoklad, že v jednání bude pokračovat. Fotodokumentace pak dokládá faktický stav jednotlivých koní. Z potvrzení o provedení asanační služby soud zjistil, že tato služba byla ve vztahu k chovu obžalované provedena 27.7.2020 a předtím 30.12.2019. Ze zpráv České plemenářské inspekce a protokolu o provedení kontroly ze dne 1. a 2.6.2020 soud zjistil, že i tato instituce zjistila nedostatky v chovu obžalované v dokumentaci jednotlivých koní. Z příkazu České plemenářské inspekce ze dne 5.3.2018 soud zjistil, že byla obžalované uložena pokuta za to, že nebyla přítomna při provádění kontroly. Z rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru životního prostředí soud zjistil, že byla obžalovaná v letech 2018, 2019, 2020 opakovaně shledána vinnou z přestupku (celkem vydal magistrát 9 rozhodnutí) v souvislosti s chovem koní a byla jí opakovaně uložena pokuta, a to v souvislosti zejména s únikem jejích koní, nezajištění dostatečné

výživy koní a chování koní v nevhodných podmínkách. Z odborného vyjádření MVDr. S. V. soud zjistil, jaké faktory mohou vést k hubnutí koní a z jakých důvodů obecně může dojít k ulehnutí koní, kdy nejčastěji se jedná o vyčerpání. S obžalovanou bylo zahájeno i další přestupkové řízení v souvislosti v podstatě s jednáním, které je předmětem tohoto trestního řízení, nicméně rozhodnuto nebylo s ohledem na probíhající trestní řízení. Ze žádosti a následně rozhodnutí Magistrátu města Kladno ze dne 6.9.2021 soud zjistil, že bylo zahájeno řízení o umístění koně obžalované do náhradního chovu, nicméně toto bylo zastaveno, neboť se koně obžalované podařilo prodat či rozdat jiným chovatelům. Dle vyjádření obžalované tato vlastní již jenom jednoho koně Leonarda da Orlan, který je ustájen v Třebechovicích.

14) Na základě důkazů provedených u hlavního líčení, které soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že se jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku, skutečně stalo. Pokud jde o bod 1), je třeba mít na paměti, že obžalovaná ve vztahu k tomuto bodu prohlásila vinu a soud toto prohlášení přijal, přičemž je třeba dále připomenout, že toto prohlášení dokládají a podporují i ostatní ve věci provedené důkazy. V podstatě všichni svědci, kteří v dané věci vypovídali, popisovali problémy, které se v chovu vedeném obžalovanou objevily. Všichni svědci, a to včetně odborných osob MVDr. B. a zejména MVDr. A. popsali, v jakých podmínkách koně v chovu obžalované žili, tedy že byli chováni v nevhodném prostředí, neměli zajištěn dostatek vody a krmení, nebyla zajištěna dostatečná podestýlka, ve výběhu byly exkrementy, suť apod. Tyto jejich výpovědi pak byly doloženy fotodokumentací, zprávami Státní veterinární správy, které opět dokládaly nevhodné podmínky, v nichž byly koně chovány. V neposlední řadě je třeba zmínit i opakovaná rozhodnutí Magistrátu města Kladna, Odbor životního prostředí, kterými byla opakovaně konstatovány nevhodné a nedostatečné podmínky v rámci chovu koní obžalované. Obžalovaná byla opakovaně upozorňována na nevhodné podmínky chovu a opakovaně nezjedнала nápravu, což vedlo ostatně i k zahájení řízení o odebrání koní, přemístění koní do náhradního chovu, které bylo zastaveno, neboť obžalovaná sama koně prodala či rozdala. Ohledně bodu 1) tedy soud nemá vůbec žádné pochybnosti a dospěl k závěru, že obžalovaná vědomě, když na nedostatky chovu byla opakovaně upozorňována, nezabezpečila nejméně 7 zvířatům, koním a poníkům řádný přístřešek a výběh bez suti, neobstarávala jim dostatek krmiva a vody, ve stájích nezabezpečila vodu ve žlabech, což vedlo k podvýživě koní a ohrožení jejich života, jak bylo konstatováno a potvrzeno shora uvedenými zejména odbornými názory.

15) Pokud jde o bod 2), tedy jednání obžalované ve vztahu ke Kobyle Anett, i zde soud dospěl k závěru, že se jednání stalo tak, jak je popsáno shora, byť dle názoru soudu nebylo možné dospět k závěru, jako obžaloba, že by kobyla Anett ležela na zemi více dnů. Každopádně, není třeba pochybovat o tom, že kobyla Anett byla nalezena v ležícím stavu v „prohlubni“, kterou si sama vyhrabala, přičemž byla vychrtlá a její stav byl takový, že se MVDr. B. rozhodla pro utracení kobyly. Stav kobyly včetně místa, kde se kůň nacházel, byl dle názoru soudu dostatečně dokladován fotografiemi a výpověďmi všech svědků, kteří se na daném místě nacházeli, když nejdříve pomáhali se zahnáním koní a posléze byli přítomni nálezu zuboženého koně, který byl následně utracen. Utracení dokládá i potvrzení o provedení asanační služby. Špatný stav kobyly Anett popsalo mnoho osob. Zejména tedy svědci F. a B., kteří měli před obžalovanou kobyly Anett v péči a kteří byli zděšeni jejím stavem a kteří ještě obžalované nabízeli pomoc a zpětný odkup kobyly, aby jí pomohli, ovšem obžalovaná to odmítla. I další svědci zaznamenali špatný stav kobyly Anett a nabízeli obžalované pomoc nebo obžalovanou upozorňovali na nedostatky spočívající v nedostatku vody či potřebné stravy, jako to byly svědkyně T., Š., D., H. a K. Svědkyně B., M. a M. pak popsali, jak našli kobyly Anett v zuboženém stavu, kost a kůže. Svědkyně B. a

M[REDAKCE] jako osoby, které o koně pečovali či jim podávali odbornou péči, pak uvedli, že normální chovatel by žádného koně do takového stavu nemohl přivést. Byť bylo pravdou, že kobyly Anett schvácená, měla jí být poskytnuta odpovídající péče a strava tak, aby se mohl dát do pořádku, zvláště když, jak uvedla obžalovaná, čtyři dny před utracením již jednou ulehla. Právě i s ohledem na tuto skutečnost bylo evidentní, že kobyly Anett potřebovala odbornou a v podstatě nepřetržitou pomoc. Jak vypověděla MVDr. B[REDAKCE], pokud by Anettě byla poskytnuta péče, nikdy by se nedostala do takového stavu, v jakém byla nalezena. V podstatě všichni svědci, kteří měli nějaké dočinení s kobyly Anett, potvrdili, že tato kobyly byla hrozně vyhublá, svědkyně T[REDAKCE] vypověděla, že jí podávaná strava zřejmě nevyhovovala a rovněž odborné osoby potvrdily, že by při normální péči nemohla situace dojít s Anett tak daleko, aby skončila v tak zuboženém stavu. Pokud při těchto výpovědích bere soud v potaz opakovaná rozhodnutí Magistrátu města Kladna o špatných podmínkách v chovu obžalované, zpráv Veterinární krajské stanice o nevhodných podmínkách chovu, nedostatečném zajištění vody, krmiva a podestýlky, pak dospěl k jednoznačnému závěru, že ačkoliv si obžalovaná musela být vědoma (stejně jako všichni ostatní svědci či veterináři), že je kobyly Anett ve schváceném stavu a nedostatečně vyživovaná, ponechala kobyly Anett bez řádné veterinární péče (jak vyplynulo z výpovědi MVDr. B[REDAKCE], veterinář měl být zavolán nejenom 4 dny před utracením, ale již podstatně dříve) po dobu několika dnů, v důsledku čehož se zhoršil zdravotní stav kobyly Anett natolik, že ulehla a následně musela být utracena. Sama obžalovaná potvrdila, že péči u Anetty zanedbala, když jí nenechala otestovat na Cushingův syndrom a rovněž potvrdila, že v době kdy Anett ulehla, k ní veterináře nepřivolala. Mohla jí utratit dříve, než se dostala do takového stavu. Zdravotní péče mohla být u této kobyly určitě lepší. S ohledem na shora uvedené nemá soud pochybnosti ani ohledně tohoto bodu, a proto bylo rozhodnuto o vině i ve vztahu k bodu 2.

16) Pokud jde o právní kvalifikaci, pak soud dospěl k závěru, že obžalovaná svým jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty pod bodem 1) přečinu chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 trestního zákoníku, a pod bodem 2) zločinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť pod bodem 1) chovala větší počet zvířat v nevhodných podmínkách a tím ohrozila jejich život a způsobila jim značné útrapy, pod bodem 2) týrala zvíře trýznivým způsobem a způsobila takovým činem týranému zvířeti smrt. Kdyby obžalovaná zvolila správný postup ve vztahu ke kobyly Anettě, nemusela tato skončit v tak hrozném stavu a hrozných podmínkách, v jakých byla nalezena a musela být utracena.

17) K osobě obžalované soud zjistil, že v současné době je zaměstnána v [REDAKCE], kdy její příjem je mezi 20 – 30.000,- Kč. Má dluhy řádově ve výši 500.000,- Kč a je proti ní vedeno několik exekucí. V současné době má již jenom jednoho koně, který je ustájen v Třeběchovicích. Obžalovaná dosud nemá žádný záznam v rejstříku trestu, ani v evidenci přestupků, byť je z rozhodnutí Magistrátu města Kladno evidentní, že byla opakovaně postižena za přestupky na úseku životního prostředí.

18) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry vycházel soud z ustanovení trestního zákoníku uvedených pod § 37 – 39. Přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a rodinným poměrům pachatelky, k jejímu dosavadnímu způsobu života a k možnosti její nápravy i k míře jejího zavinění. Dále soud přihlédl i k chování pachatelky po činu, kdy tato v podstatě přiznala, že chov koní nebyl v odpovídajících podmínkách a ve vztahu k bodu 1) prohlásila vinu a v bodě 2) v podstatě doznala nedostatečnou péči o kobyly Anett. Z hlediska povahy a závažnosti spáchaného trestného činu je třeba konstatovat, že se obžalovaná dopustila poměrně závažného jednání, když chov koní nechala dojít až do takového stavu, kdy v podstatě všechny koně byli vystaveny podmínkám, v nichž měli nedostatečný přísun potravy a vody, nebylo o ně náležitě

Shodu s prvopisem potvrzuje B[REDAKCE] Š[REDAKCE]

pečováno, přičemž v případě jednoho koně muselo dojít k jeho utracení. Podle názoru soudu na daném nic nemění, že obžalovaná měla do jisté míry ztíženou péči o koně, neboť více osob potvrdilo, že jí nabízely pomoc (což odmítla) a situace nemusela být tak vyhrocena. Pokud jde o poměry obžalované a jejího dosavadního způsobu života, pak je třeba zmínit, že obžalovaná je osobou dosud soudně netrestanou, v místě bydliště k jeho osobě nejsou zaznamenány žádné negativní poznatky vyjma výhrad a rozhodnutí vztahující se k chovu koní. Její současné postavení před soud je třeba hodnotit jako ojedinělé, vybočující z jinak naprosto řádného života. K jednání obžalované po činu je třeba zmínit skutečnost, že i když došlo k tragické události, snažila se situaci pro koně vyřešit, k čemuž nakonec došlo, když všechny koně z jejího chovu prodala či rozdala. Pokud jde o přitěžující okolnosti, soud na straně obžalované žádnou neshledal. S ohledem na užitou právní kvalifikaci a spáchání více trestných činů byl soud vázán zásadami při ukládání úhrnného trestu dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku a trest musel ukládat podle nejprísnější zákonné trestní sazby. Soud byl tedy vázán sazbou dle ustanovení § 302 odst. 3 trestního zákoníku od 2 do 8 let. Jako přiměřený pak uložil trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, tedy trest uložený v dolní polovině zákonné trestní sazby, na samé spodní hranici, přičemž tento trest uložil jako úhrnný dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Výkon tohoto trestu dle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku pak podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Zejména s ohledem na bezúhonnost osoby obžalované dospěl soud k závěru, že trest může být ukládán jako alternativní, tedy nespojený s přímým výkonem trestu odnětí svobody, nicméně je třeba obžalované připomenout, že po dobu zkušební doby bude bedlivě sledována, přičemž v případě jakéhokoli prohřešku bude vážně ohrožena přímým výkonem trestu. Jelikož se obžalovaná trestné činnosti dopustil v souvislosti s chovem koní, přičemž je třeba zmínit, že při této činnosti zásadně selhala, bylo nutné na tuto situaci reagovat tak, aby byla obžalovaná po nějakou dobu vyloučena z „aktivního“ podílení se na chovu koní, a proto jí byl podle § 74a odst. 1 trestního zákoníku uložen trest zákazu držení a chovu zvířat spočívající v zákazu držení, chovu a péče o koně v trvání 2 (dvou) let. Dle názoru soudu jsou takto uložené tresty pro daný případ naprosto přiměřené a postačující, neboť bezpochyby povedou k nápravě obžalované v tom smyslu, aby obdobnou trestnou činnost neopakovala, a zároveň náležitě ochráni společnost před případným dalším selháním obžalované.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospech obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 9. prosince 2021

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
předseda senátu